

- ضربه به چشم یا داشتن سابقه عمل جراحی چشم
- فقدان استروژن اولیه (هورمون زنانه)، که می‌تواند پس از برداشتن هر دو تخمدان قبل از سن 43 سالگی اتفاق بیفتد.
- استفاده از داروهای کورتون مخصوصاً قطره‌های چشمی برای مدت طولانی.

عوارض احتمالی:

- نوع مزمن بیماری در صورت عدم رسیدگی می‌تواند سبب از بین رفتن بینایی شود. بنابراین باید نسبت به علائم گفته شده توجهات کافی انجام شود.

تشخیص:

- تشخیص توسط پزشک با اخذ شرح حال بیمار انجام می‌شود.
- پزشک ابتدا سابقه پزشکی بیمار را بررسی کرده و معاینه کامل چشم را انجام می‌دهد. معاینات چشمی ممکن است یک یا چند مورد از موارد زیر باشد:
- اندازه‌گیری فشار داخل چشم (تونومتر)
- آزمایش آسیب عصب بینایی
- بررسی نقاط ضعف بینایی (آزمون میدان دید)
- اندازه‌گیری ضخامت قرنیه
- بررسی زاویه تخلیه

شرح بیماری:

- آب‌سیاه یک نوع بیماری چشم است که در آن به دلیل افزایش مایع درون چشم یا اشکال در سیستم تخلیه مناسب مایع، فشار درون چشم افزایش یافته و اعصاب بینایی آسیب می‌بیند، و این اعصاب برای دید بینایی چشم بسیار حیاتی هستند.
- آب‌سیاه بستگی به سابقه خانوادگی دارد. دانشمندان توانسته‌اند در برخی افراد ژن‌های مربوط به فشار چشم و آسیب عصبی بینایی را شناسایی کنند.

علائم:

- سردرد شدید
- چشم‌درد
- تهوع و استفراغ
- تاری دید
- وجود هاله در اطراف چراغ
- قرمزی چشم

علل شایع:

از عللی که باعث ایجاد آب‌سیاه در فرد می‌شود می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

- فشاربالای درون چشم
- سن بالای 60 سال
- داشتن سابقه خانوادگی
- داشتن بیماری خاص مانند دیابت، بیماری‌های قلبی، فشارخون بالا و کم‌خونی داسی شکل
- داشتن بیماری خاص چشمی مانند نزدیک‌بینی

مرکز آموزشی درمانی امین اصفهان

آب سیاه

تهیه کننده: واحد آموزش سلامت

تایید کننده: کمیته آموزش بیمار

تاریخ تهیه: ۱۴۰۳

منابع: ClinicalKey, WebMD, Mayo clinic

درمان:

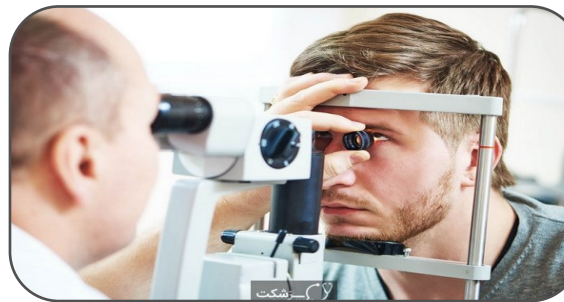
- هدف درمان آب‌سیاه کاهش فشار داخل چشم است. آب‌سیاه را می‌توان با قطره‌های چشمی، داروهای خوراکی یا روش‌های جراحی کنترل کرد.
- قطره‌های چشمی: اغلب درمان آب‌سیاه با قطره‌های چشمی حاوی دارو آغاز می‌شود. این قطره‌ها خروج مایع را از چشم افزایش می‌دهند و باعث کاهش فشار داخل چشم می‌شوند.
- داروهای خوراکی: اگر قطره‌های چشمی به تنهایی نتوانند فشار درون چشم‌ها را تا اندازه سطح مطلوب پایین آورند، چشم‌پزشک داروهای خوراکی را تجویز می‌کند. عوارض ناشی از این داروها شامل: ادرار مکرر، سوزش در انگشتان دست و پا، افسردگی، ناراحتی معده و سنگ کلیه است.

جراحی و سایر روش‌های درمانی:

- اگر دارودرمانی در پایین آوردن فشار داخل چشمی موفقیت‌آمیز نباشد، پزشک انجام جراحی را توصیه می‌کند. انواع روش‌های جراحی عبارت است از:

- **لیزر درمانی:** چشم‌پزشک این عمل را در مطب انجام می‌دهد و نیاز به بستری شدن نمی‌باشد. در این روش از پرتولیزر برای باز کردن کانال‌های مسدود شده در شبکه اسفنجی استفاده می‌شود. برای مشخص شدن اثر کامل این روش چند هفته زمان لازم است.
- **جراحی فیلتر کردن:** در این روش جراح یک سوراخ در بخش سفید چشم (صلبیه) ایجاد می‌کند و بخشی از شبکه اسفنجی که مسدود شده است را از بین می‌برد.
- استفاده از لوله‌های تخلیه: در این روش جراح چشم یک لوله کوچک را درون چشم قرار می‌دهد، تا مایع‌ها از آن خارج شوند.
- **الکتروکوتری:** در این روش از یک دستگاه الکتروکوتر کوچک به نام ترابوکوتوم استفاده می‌شود که با تاباندن لیزر، قسمت مسدود شده را باز می‌کنند.

در چه شرایطی به پزشک مراجعه نمایید؟

- اگر بعضی از نشانه‌ها از قبیل سردرد شدید، درد چشم و تاری دید، را داشتید حتماً به اورژانس یا چشم‌پزشک مراجعه کنید.
- پس از سن 40 سالگی، هر 4 سال یک بار و پس از سن 65 سالگی هر 2 سال یک بار معاینه چشم را انجام بدهید.